

[Steen Folke]

i 1972, men blev alligevel slæbt med ind. Nu er situationen, som ministeren ved, den, at Grønland er på vej ud af EF, og netop i den situation burde regeringen bestræbe sig overordentlig meget for ikke at fremture og medvirke til en form for handling og en form for opræden, der ikke kan opfattes som andet end en form for imperialisme. Det er det, der er sket i denne sag, hvor man har handlet hen over hovedet på og i direkte modstrid med det grønlandske landsstyres ønsker.

Jeg spurgte ministeren: kan vi regne med, at dette er et enkeltstående tilfælde? Det fik jeg ikke noget svar på, men det vil jeg gerne se om der kunne komme et svar på.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Flertallet i folketingets markedsudvalg har den 21. januar 1983 bedømt forholdene sådan, at vi kunne indgå det fiskeriforlig, fordi EF har ønsket en fælles fiskeripolitik i ti år. Nu lykkedes det altså. Der var et flertal i folketingets markedsudvalg.

Med hensyn til ordet imperialisme mener jeg stadig væk, at hr. Steen Folke forhindrer en seriøs og reel Grønlandsdebat og vender tilbage til 1950ernes ord. Jeg synes egentlig, at vi trænger til en Grønlandsdebat, og det ville glæde mig overordentligt at tage landet rundt med hr. Steen Folke og diskutere Grønlandspolitik rationelt.

Grønland er på vej ud i øjeblikket, det er rigtigt, men det har ikke ændret, at flertallet i markedsudvalget altså mente, at denne fiskeriløsning var den rigtige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 523

2) Til udenrigsministeren af:

Riishøj (SF):

»Mener udenrigsministeren på baggrund af bl.a. de oplysninger, der er fremkommet i dagbladet Information den 19. januar 1983, at de afrikanske landes repræsentanters afstæelse fra at kræve afstemning om IMF-lånet til Sydafrika var udtryk for, at de pågældende afrikanske lande ikke modsatte sig lånet til Sydafrika, og mener udenrigsministeren, at de hidtidige indberetninger til udenrigsministeren i denne sag har givet et

dækkende udtryk for de afrikanske landes holdning til IMF-lånet?»

Skriftlig begrundelse

I et svar til spørgeren (afgivet af statsministeren) den 24. november 1982, refereret i Folketingstidende 1982-83, sp. 2100, siges, at det forhold, at de afrikanske lande i IMF ikke krævede afstemning i spørgsmålet om lånet til Sydafrika, ville gøre det mærkeligt, om de nordiske lande krævede en sådan afstemning. Den gennemgang af sagen, der er bragt i dagbladet Information den 19. januar 1983, gør det berettiget af spørge, om denne oplysning vedrørende afstemning eller ikkeafstemning kan legitimere den officielle danske holdning i sagen om IMF-lånet, og om den danske udenrigsminister ikke åbent bør erkende, at ydelsen af IMF-lånet var i modstrid med de afrikanske landes holdning i IMF. Desuden ønskes i besvarelsen af dette spørgsmål oplyst, om udenrigsministeren fastholder, at ydelsen af IMF-lånet til Sydafrika er forsvarlig og upolitisk. Til spørgsmålet om begrebet upolitisk kan bemærkes, at statsministeren i svaret til undertegnede den 24. november 1982 gav udtryk for, at det at forkaste IMF-lånet ville være en politisering af FNs særorganisationer.

Riishøj (SF):

Spørgsmålet er rejst på baggrund af den Sydafrikadebat, vi havde i folketinget for en tre uger siden, hvor udenrigsministeren, så vidt jeg opfattede det, tog de afrikanske landes holdning på IMF-mødet til indtægt for den danske holdning til ydelsen af et meget stort lån til Sydafrika.

Det er mit ønske, at udenrigsministeren vil nuancere de standpunkter, som der hidtil er blevet givet udtryk for i denne sag. Jeg kan se, at den internationale presse i vurderingen af det giver en mere nuanceret vurdering af de afrikanske landes holdning. Jeg har foran mig referatet fra New York Times, International Financial Times og Dagens Nyheter i Sverige, og de nævner alle den reelle, markante afrikanske modstand mod lånet, så jeg håber, udenrigsministeren ligesom vil nuancere og præcisere de afrikanske landes holdning til Sydafrikalånet.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):